

Rostliny a opylovači jsou ve společenstvech uspořádáni do spletité sítě vztahů. Pochopení struktury této sítě může pomoci porozumět dynamice společenstev a principu udržování biodiverzity. Znalosti o pozicích druhů v síti zase mohou mít své uplatnění v ochraně přírody.

Cílem této práce je nastínit základní metodické principy tohoto konceptu, poukázat na jeho možné nedostatky, vytvořit základní přehled metod analýz opylovacích sítí (založených na teorii grafů) a popsat první z výsledků srovnávání struktur opylovacích systémů napříč geografickými oblastmi - jednu z nových možností, které tento přístup ekologii opylování přinesl.